

YVES

IVICA PRTENJAČA

SADRŽAJ

<i>zašto ja uvijek pišem na eskimskom?</i>	1
 OLIO&PEPERONCINO	 2
1. <i>najljepše je kad tako nekog upoznam</i>	3
2. <i>ta tišina</i>	4
3. <i>ljeti oko četiri ujutro</i>	5
4. <i>kroz tihi procijep vrata vidim</i>	6
5. <i>xs paco rabanne proteže se</i>	7
 LORENZO BAR	 8
1. <i>moje je mjesto na terasi blizu</i>	9
2. <i>lorenzo je napunio dvije tisuće</i>	10
3. <i>kitsch</i>	11
4. <i>bikini je kreten</i>	12
5. <i>bavaria 8,6</i>	13
6. <i>mali su me česi srušili kajakom</i>	14
7. <i>meni dakle nedostaje</i>	15
8. <i>lagano je s lanenim šeširom</i>	16

PUTOVANJE U NEVER	17
1. <i>jesi li spremna kapetanice</i>	18
2. <i>noć je najbolja za jurnjavu</i>	19
3. <i>jasno je da me ne možeš čuti</i>	20
4. <i>tigar</i>	21
5. <i>nije se lako sjećati</i>	22
6. <i>ti si možda upravo sada na zemlji</i>	23
7. <i>odavno sam zamijenio krv</i>	24
8. <i>pitao sam te jesi li spremna</i>	25
 LJUBAV ZA PUSTINJU	 26
1. <i>na tebi su leptiri</i>	27
2. <i>dok me voziš</i>	28
3. <i>loše sam depilirana</i>	29
4. <i>potrošio sam sve okrugle brojke</i>	30
5. <i>otkad uzgajam kaktuse</i>	31
6. <i>na terasi hotela kontinental</i>	32
7. <i>nazvao sam te jer nisam</i>	33
8. <i>ti nikad nećeš biti frizura</i>	34
 ROMA ROSSA	 35

1. <i>roma me je poškopila mlakim</i>	36
2. <i>che comico</i>	37
3. <i>no ja sam odlučio kupovati</i>	38
4. <i>svaki sam dan prolazio pored</i>	39
5. <i>bacio sam novčić</i>	40
6. <i>ideš malo podzemnom</i>	41
7. <i>na jednom od trgova vidio sam</i>	42
8. <i>ovdje je umro john keats</i>	43
9. <i>što ću u šest ujutro na cesti</i>	44
 YVES	45
1. <i>iziđi iz moje kose</i>	46
2. <i>ja bih u šumu</i>	48
3. <i>najdraži yves</i>	49
4. <i>nemoj me više darivati</i>	50
5. <i>neka nikad ne umre vjetar!</i>	51
6. <i>vratila sam se među otoke</i>	52
7. <i>znam da je sunce na lutriji</i>	53
8. <i>na mojoj jantarnoj usni</i>	54
9. <i>u meni pjevaju inje i buktinje</i>	55
10. <i>sutra ćeš</i>	57

11. <i>moje su oči laguna</i>	59
12. <i>na mom obrazu je kokerovo</i>	60
13. <i>vertigo</i>	61
14. <i>kako sam te sanjala u prašini</i>	63
15. <i>kiša je fetiš</i>	65
16. <i>prema jugu</i>	67
17. <i>mi nikad nećemo</i>	69
18. <i>je li tako da su usne</i>	71
O autoru	73
Impresum	74

* * *

zašto ja uvijek pišem na eskimskom?
jer je tamo bijelo bijelo
bijelo kao prva pričest
na koju sam morao otići potpuno sam
moji su stavljali fasadu a
dobra fasada traje najmanje
stotinu godina
prva pričest samo do susreta
s tobom
na nekim mrežama u nekoj
plavoj sobi
gađala si me datuljama i gurala
po bijelom krevetu
kao mlado medvjeda
kao sanjke na vjetru
bio je pun mjesec i
lovci su upravo
krenuli po
sanjive tuljanove oči

OLIO&PEPERONCINO

1.

najljepše je kad tako nekog upoznam
a tko nije prvak svijeta u
bacanju kamena i pameti s ramena
završiti u stanu moje tete
praznom kao prazno kupalište zimi
dok kormorani komotno
prelijeću rijeku i
dim stoji iznad vode

2.

ta tišina
moji koraci na širokom hodniku izujem
cipele i kožu hrskavo odložim na
mramornu gondolu ispod koje
slovima od lažnog zlata piše venezia
pa onda potonem 13 centimetara u sekundi
meni ne treba godina da mi bude dobro
ustvari što je godina
odrezana sam kao kratki film
o ljubavi i prolasku vremena
noć dan
dok na trosjedu gledamo fotografije
sve su crno-bijele
nema krvi
tvoja ruka s papira ne može voljeti
meni je opet
dobro dobro

3.

ljeti oko četiri ujutro
u ovoj krošnji preko puta
dolaze na svijet neke ptice
koje šute u gnijezdu sve do jeseni
puštam im blago vino
glazbu iz nekih filmova koje
sam gledala sama
dok su vani puhali neobično
snažni vjetrovi
i dok su se čule sirene
policijskih kola i neke svadbe
na ulici posutoj staklom
i jeftinim konfetama
na vrućem asfaltu
se nikome ne ostaje

4.

kroz tihi procijep vrata vidim
da je moj tužni šampion zaspao
na tepihu
strop je posut fosfornim zvijezdama
mašem cigaretom
to je komet astronaut se parkira
u mojoj kadi
voda toči i ja odjednom želim
posrkati s tobom sav
gin-tonic u noćnoj himni
skidam sa sebe prsten s mjesečevim
kamenom
lapis sam već dala drugom

5.

xs paco rabanne proteže se
mojim vratom tamo bi trebali biti
tvoji prsti ili barem sjećanje
na bijelo vozilo pod zvijezdama
u kuhinji pašta olio&peperoncino
od jučer
jedem sama moja
dosada
nije s ovoga svijeta

LORENZO BAR

1.

moje je mjesto na terasi blizu
zvučnika u kojem more prevrće
vruću kornjaču
u kojem sam stotinu puta na splavi
od gomile filmskih traka krenuo
preko atlantica u americu ali
sam se brzo predomislio jer
me je nepoznata djevojka sakrila u kosu
dok su u luci bljeskala svjetla i nakit
i dok je neprestano svirao dugi pusti solo
na kraju sam zaspao na
kamionu s voćem nježno si me
razrezala
po povratku s kupanja

2.

lorenzo je napunio dvije tisuće
godina i izgovorio slatku rečenicu
o svom pokvarenom uhu
koje više ne čuje ništa
osim komadića zraka koji se
pomiče svaki put kad se izvrnu zjenice
i kad se sunce izlije iz trube
upadnem u njezin podstavljeni grudnjak
u praznoj sobi ne znam
što ću s rukama
upoznajem se stotinu puta
u jednom popodnevu
sve je situacija
snijeg pada u staklenoj kugli
na šanku

3.

kitsch

tako se zvao konobar koji je prolio
pina coladas po mojim rukama
ne znam sigurno ali netko ih je kasnije
polizao u tom srpnju
vozio sam te na plavom biciklu a
onda smo digli revoluciju
prišli su mi suncobrani i odmah me
zapisali ostavio sam otiske
na čaši masnoj od ulja za sunčanje
i počeo pisati
o tome kako sam umro kad mi je
bilo trideset

4.

bikini je kreten
neka i on umre
povukla si me u sjenu iza flipera
bilo je toliko toplo da su se svi sjurili
u vodu lorenzo bar bio je prazan kao
sljepačka čitanka
samo nešto hrapavo pod jagodicama prstiju
to je tanak zid od trske na koji si me legla
da mi nešto otpjevaš
netko naprosto mora popraviti
tvoje usne rekla si
bio sam jutros u neakvoj školi
bio sam jučer na nekoj svadbi
nemoj da izvadim svoje
napuklo ime

5.

bavaria 8,6

je moja jedina magistrala

ona završava na rubu kopna

sve dalje pista je posuta oblacima

ali ja sam na terasi i to dalje me ne

zanimam mislim samo

kako bih bolje uvježbavao stolni nogomet

ili pikado da te onda objesim

oko vrata kao zabranjenu olimpijadu

i da te onako presavijenu

nekome pokažem

nekome tko neće reći

ne meni ne trebaju

mrtvi slavuji na auto-cesti

6.

mali su me česi srušili kajakom
s moje stolice od borovine i
zaplakao sam kao marina u rujnu
dok je pune prazni brodovi
na tečaju smo se upoznali
kirsten i moje neobične noge
i samo zbog tragova na žalu ja i sad
pišem u kobaltni baltik
u sjevernu provinciju bara lorenzo
u trajektima je moja ljubav
naučila uzgajati valove
debeo sam i usamljen
ostat ću sve do zatvaranja
nadam se da ću tada čuti
kuću pored mora
od arsena

7.

meni dakle nedostaje
producent koji se rodio poslije
1980. ovo se mora bolje obući
ali moja namjera da sjedim u dnu terase
bara lorenzo nije tako postojana
nagneš se kao da kupuješ u trstu
maslinasto zbog kože
ljubičasto da podmaže oči
ja nikad nisam brao pamuk
a tako mi je toplo
dok te izabirem u gomili
cocktaila i među nekim maskama
provalim u rent a car
i tamo ti čitam reklamu za
otok na kojem sam se rodio
meni sve to blješti
okrenem se u stranu
u pomrčinu

8.

lagano je s lanenim šeširom
biti lijep i miran
mada je meni zlo od takvih lekcija
prejeo sam se čekanja da ovaj
lorenzo poleti negdje
tiho si otišla
ujesen će ovdje kiša bubnjati
kao što sada vježba vatrogasni
orkestar pod mojim čelom
obluci su duboko u vodi
čini mi se to dovoljno lijepim
da si opet nešto naručim
pivo šapnem
čitavu sam noć
lakirala našu ljubav
šapneš ti

PUTOVANJE U NEVER

1.

jesi li spremna kapetanice
mramorni su meci zapakirani
preostaje samo zaboraviti pansion
u kojem smo se ljubili
turizam koji nas je potpuno premazao
kao što to čini ovaj sumrak
u koji se moramo zapisati

2.

noć je najbolja za jurnjavu
po postelji u kojoj je naša galaksija
malena blijeda točka na tvom ramenu
tamo slijećem
po mineral koji će čak i pisanje
obući u skafander od zraka i vatre
u laganu plavu svjetlost
po kojoj su me prepoznali
na anonimnoj zvijezdi u času
bez ratova

3.

jasno je da me ne možeš čuti
grubi je frotir omotan
oko tvoje mokre glave na kojoj
čuvaš sjećanje na masline i ružmarin
i mada to posebno ne pristaje u ovu
priču o lanserima i svjetlu
prkosno spominjem da smo se grijali
na ugarcima i neko vrijeme jeli
sirovu pjenu iz mora zajedno
s veličanstvenom slinom na usnicama
od koje su nastala moja rebra i ti
i ovaj prazan zvuk u slušalicama

4.

tigar
njega se naravno sjećaš
ležao je ispred nas i zapisivao
u svoju blistavu tamnu prugu
na čelu skoro sve
sačekao sam da se probudiš
buljeći u revolvere
što smo ih izgubili na žalu
tada već nije bilo gradova
u tvojim lećama gorjela je
malena vatra
i dizao se dim
boje neba u zimski sumrak
rekao sam kapetanice
možda je ostalo premalo
vremena za poljubac
noć se sanjka
kroz mrtvo tijelo haskija
još samo jednom
na porculanskoj ribi
odvezi me

5.

nije se lako sjećati
negdje smo usporili tek da se
okupamo u uzavreloj slici mora
i već smo bili u shuttleu
u kabini od moderne plastike
osvijetljenoj kao provincijska
crkvice u nedjelju pokušavao
sam od tog bolesnog bijelog svjetla
nacrtati neku sjenu ali uspio sam
samo prstima na zidu
od moderne plastike napisati
ne

6.

ti si možda upravo sada na zemlji
ali sumnjam da prepoznaješ
ja sam na rodeu s kometima i
izgovaram samo brojeve
šifre za kiborga kojeg zovem
opatija
u nekim kratkim sekundama
dok neprecizno ispucavam
plavo oružje čujem
kako dišeš u slušalicu i
rijedak zrak
umor od lunjanja svemirom
razumije li itko taj umor
želju za jednom rukom koja će
mahnuti dok budeš uzlijetala
zajedno s mrtvima
pogašenih motora
dok budeš uzlijetala

7.

odavno sam zamijenio krv
za priču o ikebani u pansionu
zadnjeg ljeta u gradovima
nemam strategije
pošalju me
na rubove obzora na hladne zvijezde
me pošalju jer ja vičem dok
jurim podno oklopa i carstva
što meni sad znače
brojalice o svemirskoj moći
meni koji sam te ljubio
i držao ti jezik na pupku
dok su još dollars & long drinks
bili totalno u modi
plesali smo grubi pogo
kasnije se odbijali od mjesečine
kao plosnato kamenje
s površine vode

8.

pitao sam te jesi li spremna
ali sad vidim da smo ušli
u tamni duboki never
potpuno sami
na ramenoj pločici otisnuti
su brojevi po kojima će
nas never raspoznati
mada za to nema nikakve
potrebe ti si u brodu ja sam u
brodu vani je snijeg
nije vrijeme za plaho lijeganje
u plahte prije
za zaborav kapetanice
mramorni meci su zapakirani
tigar je napisao never
izgleda da smo se voljeli
mada ti nikada nisam rekao
honey

LJUBAV ZA PUSTINJU

1.

na tebi su leptiri
u tebi su retorte
granicu čuvaju svi moji
muškarci od jučer čak i onaj
koji dolazi kroz dno bočice
od coca-cole jednog popodneva
nakon rane projekcije u kinu viševica
jedinom kinu s uzbrdicom
hej tako sam malo proživjela

2.

dok me voziš
za tobom žudi lavež iz soba u kojima
se pomiču samo zavjese i cvate plastična
izmaglica talionica za ljubav i neke namjere
prestala sam se sjećati
kad si mi rekao da sam vanilija
da mirišem i da su u mojima rukama
smaragdni potoci neona
ti violetna leguro
moja kosa nekad je bila žica u
koju su se utiskivale tračnice
vagoni su naš prazan spol
toga sam se nagledao
još kao pjevač s
brazgotinom na drastičnom plavom
jučer
srasla sam s ovom sekundom
ali sam se nekako looserima prepustila
čuješ li

3.

loše sam depilirana
dok me ovako ispucalu
budeš vukao po pustinji ostavit ću
tragove zbog kojih će zvijezde
naučiti posljednji bijesni back
one će se tada srušiti
osvjetljavajući našu praznu kabinu
u demode lunaparku
hoću li ti tada pokušati
zakloniti lice brutalnom nadlakticom
dok mi udaranje tvojih trepavica ne
pokida krvotok ili ćeš
u tamnom pamučnom filmu
koji je ustvari nijem
napraviti toast kucnuti zelenim
bocama buda i reći
ovdje sam oduvijek

4.

potrošio sam sve okrugle brojke
tražeći mjesto za parkiranje
kad iziđem odmah počnem trčati
ta zemlja se počne razdvajati ako
stanem na nekoliko sekunda ta zemlja
se hoće voljeti s mojim riskantnim tijelom
ja sad držim čelo na tvom vratu
jer sam se vratio iz okupacije
slika za jutarnji groove
niz tvoje se grlo rola
gola čokolada i malo vode
koja brblja o jedrilicama i o
skipperu on je tek priručni
destroyer te tišine koja me je
poput ratne gaze
napokon omotala
pišem ti po leđima
wodka hvězda svilena
slavena je ubila

5.

otkad uzgajam kaktuse
manje me je strah za vodu na
usnicama
njih uvijek prepakiram u
brašno samo ponekad u ulje u
darwil bilješku moje ljubičasto
vrijeme
se svirepo voli & the sky is empty
nije dobro ako samo prođem
kroz tvoju šutnju
kao kroz nekakav šah u podne
kraljica je ugušena našim
sićušnim razgovorom o ljubavi
s terase mi domahuje pleme
u šator ulazim posljednji
jer me ne zanima uvod u pijesak
jer mi nije do peciva i vina
vijore bijeli ostaci tvojih haljina
opet me oplakuje
kino croatia

6.

na terasi hotela kontinental
ispod kestenova završit će
moj zimski luping
ti ćeš započeti mekanu trgovinu
svojim očima i vakuumom
ali baš me briga
ostavljam te kao logor
za jednu noć
u kojem su me beduini
uspavali pjesmom o medu i nebu
širokom kao igralište
ovdje nitko neće učiniti ništa
u mojoj mornarskoj dolamici
smrzava se jedno more
na pustoj obali jedem nekome iz ruke
i grijem se u košuljici
koja sadrži plamen i
san u kojem se ljubimo i letimo
radim u vrtiću s plastičnom djecom
kad ih poželim ostaviti
gađaju me baterijom

7.

nazvao sam te jer nisam
mogao podnijeti vibraciju
toplog zvjezdanog neba i
grmljavinu u koju su se zamotale
oaze s vrha hladnoga budweisera u
port of jaffa
dok sam prelazio lukobran
moji su se prijatelji tukli
stolicama i kupovali video
recordere za kćerke i
kánu za plavokose žene
bilo je mračno i tankeri su
plutali u pomrčini
zarinuo sam šake u crno ljeto
jer sam osuđen jer su me
natrpali biserjem i negativima
fotografija o ljubavi i
zavičajnom tirkizu
gdje se ti protežeš
kao suza
baš kao suza se protežeš

8.

ti nikad nećeš biti frizura
nikad nećeš biti gost u
raspodjeli koju moramo započeti
prije nego što u kinu wenders
zalupaju stolice
moja desertna pustinja
okrugli su otkucaji mog
nervoznog srca pokraj ruže od
kamena pronaći ću
the end
neka se glumice odmaraju
neka me nose svjež
istetoviranog u obliku
pješčanog brda koje se mijenja
samo njima pripada taj žamor
to suho to najduže jutro
od tvojih je usana
sagrađeno
sklonište za mjesečinu
od moje su kože
načinjene
korice za srebrni mač

ROMA ROSSA

1.

roma me je poškopila mlakim
zaboravom moja je vespa
bljuvala magnolije na cesti kraj
tibera bio sam artist bez ležaja
i namjerno sam na piazza venezia
buljio u bijele golubove
koji su proljetali između velikih
kamenih konja
zaspao sam kraj kampera
s njemačkim turistima
ona se zvala monica
a on horst

2.

che comico
kako komično sam nagazio marokanca
u mjenjačnici jebi se rekao sam
naviknut da se poslije zapuca
i da sitniš neko vrijeme pršti
po mramornim stolovima
zajedno s raspadnutim staklom
i kapljicama krvi ali
marokanac mi je ponudio
rođakinju u via liberta
samo pet minuta odavde
ona se upravo tušira
gipka kao valovi

3.

no ja sam odlučio kupovati
plavi pamuk i samoću
negdje na kraju ulice benjamina
franklina na ploči je pisalo
napoli 57
strelica je bila okrenuta udesno
po prvi put u životu
ispijao sam caffe latte i sjetio se
kako si još sinoć na kupanju
kapljicama iz kose
na hladnom betonu
napisala
bojim se
znao sam da ću poslije
ulaziti u govornice
nježno nokautiran
samo da te se namirišem
oh tako sam refleksna misliš li
da će jedan život biti dovoljan

4.

svaki sam dan prolazio pored
kioska u kojem su pravili cocktaile
tamo je najlakše bilo biti
veseli che koji drži nekome ruku
na bedru
polako pije rosso cubano
i čeka da se nešto dogodi pa da
na vespi odnese svoje oči
i opet bude heroj
dan je tako prazan naručio
sam krvavo jutro
stotinu krvavih jutara
i srušio policajca kraj sinagoge
kad sam se vraćao ispisujući
nevjerojatne krivulje dok se
čitav gradski prijevoz otimao
zadanim rutama
cazzo rekao je policajac
croato rekao sam ja

5.

da
bacio sam novčić
na piazza navona
jedan japanski par
pozirao je sav od
stakla i budućnosti
djevojka u majici boje
mesa upitala me je kako bi najbolje
nacrtala tu vodu tu beauty
kako patetično to što tvoj
otac ima ranč u nevadi to
te ne opravdava
ako skineš tu tupost u koju te je
obukla tvoja daisy još 79.
možda te podignem s tog kamena
i odnesem kod pasquina na večeru
i pustim te da dugo
pričaš o tim amerikama
dok ne zaplivamo
i kad se nagneš
preko zeleno-bijelog stolnjaka
pasquino će kao kakav
hobi špijun opaliti polaroid
jebat ćemo se lisa
ali ti to još ne znaš
pitaj me opet o vodi

6.

ideš malo podzemnom a
onda uloviš taxi da te odbaci
bilo gdje
izgovorila si to s malo dosade
kao da ne izgovaraš nešto
tako lijepo i strašno istovremeno
znao sam
da si upravo istrčala iz bara caruso
gdje su me vulkanski momci
minutu prije sažaljivo pogledali
kad sam im pokazao svoja ramena
od šećera
taj band se čitavu večer
penjao po palmama i skidao
zrele kokose i mlijeko za sunčanje
zavirio sam unutra
roman je šuštao na bubnju
i gledao daleko sapletenih usana
plesala si kao
da o tome ovisi ljudsko
pravo na jezik i
hvala ti

7.

na jednom od trgova vidio sam
kako klaun skida
bijelu masku i odijelo
to je
adela iz sarajeva
koja ovdje studira komparativnu i film
rekla je boga ti što
su ti lijepi prsti na nogama
tako krivi i kvrgavi
mogao bi sa mnom u via istria na punč
a kasnije bismo mogli u moju sobicu
na kauč ispod džonijeve slike
nahraniti tetovirane dupine
s naših prsiju slušaj
ako te otkinem
tako sam morala
rijetki su ovdje u evropi muškarci
s divljim prstima na nogama
ako to ne učinimo
sve će ostati onahnija
baš tako je rekla
po žutim stranicama lista la repubblica
nećemo postojati
razumiješ li
onahnija po tipu
lahko
upitao sam

8.

ovdje je umro john keats
a ja sam izvrnula gležanj trčeći
u pet do jedan u trgovinu madamme
westwood po haljinu od pijanih
bisera i svilene škotske
plakala je balerina
što da se tebi potrgaju riječi
kao meni meke tetive
na zglobu
koga bi onda tražio po lopočima i
žitu kome bi onda
napisao da je labud mrtav
i da si ga došao zakopati
u parku neka tamo sanja neonsku
fontanu
kad već nije mogao
podnijeti zvijezde
koje su se smrznute rušile u trgove
i tamo topile kao snijeg
u šaci
uostalom
svući ću se u garderobi
puna straha
kad se probudim
saznat ću
da si ustvari pomorac
i da obožavaš zvuk stvari
u ladici za oluje
one drhte
ti ne

9.

što ću u šest ujutro na cesti
u rimu otkrhnut od slijepe
razglednice kao prašina
dijamanta u dječjoj obradi
što ću
i čime ću ti namazati ramena
dok hihoćeš i pljuskaš
blijedi taxi koji će nas kasnije
odvesti na tržnicu
trastevere po vino i mrak u staklenkama
šačicu maslina
na čijem ćemo se ostatku benzina
odfurati u tihi brbljivi sex
anita evo sad ti kažem
nakon što dogore posljednji ostaci
baršunastih i skupih
tvojih gaćica i usana
zaboravit ćeš da si me zvala
bjorn
i da si me molila da ne
odgrizam
toliko noćnog neba
da ne ubijam
toliko bijelih medvjeda

YVES

1.

iziđi iz moje kose
yves i
gurni neku novu glazbu
ne mogu se više pronaći
u tom olujnom ekranu
s viškom dugâ koje su mi svi
u gradu oteli i sad ih nose
kao plastičnu kolajnu
ja bih među kamenje ono sitno
kamenje kada smo čučali
ti si rekao čekaj da te operem
i uzeo malo vode na jezik
moje je čelo odsanjalo srebro
grad se mogao i zapaliti
svejedno tamo su ionako
svi pospani nisu kao ti i ja
yves mi se vozimo
i nikad točno ne znamo
gdje će nas prepoloviti
mekana turistička sreća
pa da stanemo i budemo samo
usne samo eksplozivni
grimiz i svila
polivena meka malena
oh yves
opet će se tvoja glava vratiti
bliže i opet ćeš uzeti
pramen moje moderne kose i
staviti ga sebi iza uha
jako šutljivo
i unutra
kao jutarnji trkač

u parku suza

2.

ja bih u šumu
po lekciju o paučini i malo mi
nedostaje onaj zvuk znaš
kad magla pada na trepavice
što ćemo u hemingwayu
noću ovdje zapale šankove
i dogodi se malo anarhije
nismo mi takvi
yves
eto tebe je potrgalo kad smo
kupili voće još u taxiju
okitila sam uši tamnocrvenim
trešnjama i nasmijala se šire
puno šire od svega
što sam izgovorila dotad
sunce je mjesec mjesec je
lijevo blijedo utočište za
lutalice i moju najljepšu
divljinu koja je u očima
otrčala u prazno
u prazno
i
javi se dragi yves
lijepo je kad napišeš nešto
sa seoskog puta dok se penješ
na suprotnu pustu
stranu otoka

3.

[illegible]

4.

nemoj me više darivati
svaki put otkači se blijedi
nesretni tanker
negdje na pučini
nitko ne govori hrvatski
a toliko je široko da se oči
ne mogu pribрати nemoj me
više darivati na mom jeziku
se razlije midnight
i na mom vratu se sruši
čisti vodopad riječi
je li to normalno
upitala sam yves
kontrolore na dokovima
mahovine i slavne sjeverne
zvijezde koja
nas je toliko puta
odnijela u kampove pod
tirkizne borove
madredeus
ako se zaista želiš spasiti
sagni se u kolovozu
sagni se
na užarenoj praznoj
aerodromskoj pisti
u džepu jače stisni
pumpicu kisika
ako se zaista želiš spasiti
ostavi svoju mekanu dušu
na cesti

5.

neka nikad ne umre vjetar!
moje srce drhti
kao zlatna činela
podigni me i odnesi
prema letjelicama
na balkonu je kiša i
pokrio si me grančicom palme
poljupcem zbog kojeg
sam narasla
yves
spusti se dolje po cappuccino
gledat ćemo se
kratko ispod zelenog sunca
koje kao sonic
youth glasno
kruži koje
razbija moju bijelu sobu
i da bih ostala živa moram
reći rukama
vi ste moje ruke
dva moja mala nila
u vama sam ljuljala yvesa
o neka nikad ne umre vjetar
blistavi bicikl za prijevoz
naših krhotina!

6.

vratila sam se među otoke
moj soul je sada
pospremljena soba
ako se javiš iz dubokog kanjona
iz išarane govornice
ako se javiš
pozvat ću te
u sol i pješčanu kolibu
među dupine i smrznuto
vruće podne
ako se ikada javiš
yves
ostavit ću narukvicu od
sedefa pokraj mrtve
školjke
namjestiti se bolje na
stijeni uz more
i gledati po palubama
svih brodova
mada znam
da ćeš ti doći
cestom
to je tako
u osušenoj suzi
sunča se
najljepši biser

7.

znam da je sunce na lutriji
znam jer danas imam crvene nokte
pojest će ih perači ulica
mrtvi mljekari će ih umivati
moje crvene nokte
mlijekom i poljupcima
policajci će bodro namještati
lisice
za moje moje
vrijeme je
za olujno vrijeme
što ću sa svojom prirodom
u sobi gore indijski štapići
svoju sam šutljivu mladost
odvezla među borove
svoje sam murano oči
razdijelila puhačima
stakla još samo na uzorku
kože kažem ti
zaroni yves
u moj milijunti dah i lišće
na mojim aluminijskim leđima
ti si skijaš na vodi
moj si
tvoja sjena na dnu mora moj je
najtamniji bog
blaga geometrija jutarnjeg
sna o suncu
za moje moje

8.

na mojoj jantarnoj usni
ti si preplivao zaljev
dizao si ruke visoko iz vode
i činilo se da ubireš
zrele marelice iz sumračnog neba
takve su boje bili oblaci
takve je boje bilo moje čekanje
kako je najbolje rastati se s tobom
dragi yves
a da odmah u pepeo
ne izgori new york
u običan filmski trash
donio si mi samo mokre i slane riječi
od kojih sam sagradila tračnice
za svoje doživotno putovanje
ili čekanje da
košmarna kiše opere zlato i toteme
pod kojima smo se grijali
promrzli i slabi
brodolomci iz plićaka
gledaju na satove
u svoju trošnu imenicu
lezi sad dragi yves
blijed si
jer si
muško
i
pacifik

9.

u meni pjevaju inje i buktinje
oh to je kiborg
on piše traumatičan san o
kaniranom dlanu koji ga je
dodirivao dok je u gradu
poskupljivao benzin ti si moj
yves jurio
između ponoćnih inventura
po mlake krajolike
bavarie 8,6
i po čips od kojeg su moje
usne postale najmekše slano jezero
ti si na njima uspio prevesti noć
ti si se na njima uspio
opet roditi
jer kad si odlazio
istrčala sam iz quoruma
pokapana pivom
s mrvicama
toasta na košulji
da te pozovem
ali tebe su već u alabaster
presvlačile lijepe žene u
skafanderima od kevlara i
šutljive
vidjela sam na noćnom nebu
kako su te razdvojile u zvijezde
i gurnule po stazi
koja nepovratno
smanjuje sliku
ja sam se probudila sama
sama u opatiji

opatiji
pizda joj materina

10.

sutra ćeš
biti brnjica od limfe i sline
štit od srebra narančina
korica i pet kaplji
plave istinske
lakmus tišine sutra ćeš
odnijeti svoje blade
runner ruke u noćnu korupciju
na turistički pupak
sedmodnevne monice
sutra ćeš biti poglavica
buša obješen za noge u
safariju treperavih
semafora sutra ćeš
ali sad
dragi yves
ispunio si cijelu sobu
ti si neprekidni video
u kojem ponavljam poljupce
u kojem sam zaplivala
ništa me ne može opozvati
pred prozorom
plešemo rekao si da preko mog
ramena ponekad vidiš
kako se rasprskavaju tvrde jezgre
mentola i leda kako se
irvasi pare u zaglušujućoj
šumskoj canzoni
posljednjeg proljeća
sutra ćeš sutra
ali sad
odvezimo se negdje

još danas si moj
tužni heroj od bakra i krvi
njiši me na vodi

11.

moje su oči laguna
kako to nitko ne vidi
razmotala sam taj svileni
grom po svom pupku
ja sam čisti sjaj
i bilo bi dovoljno da mi tu
na splavi kon-tiki
nešto pročitaš pa da
zauvijek odrastem
i da mogu kazati
yves podigni tu mrežu
od oblaka i konačno me
pojebi
skoro me je ubio walkman
dok sam bila sama
na valovima možeš li ostati
i kad počne ona užasna
tutnjava je li to neki punk
ili stvarno
moira orfei ulazi u opatiju
moira orfei i
njezini slonovi!!!

12.

na mom obrazu je kokerovo
uho veliki zlatni spray
što je veselije
što je tužnije
izbacila sam glavu kroz prozor
auto-škole i pričala
o sebi u nesvijesti
ti si stajao u plavim žigovima
na razglednici
dok do mene nisu doprli vulkani
kino i njegove žarulje
žalfija žalovi i popodne
kad sam legla na ametist i
srebro došao si s posljednjim žetonom
za biljar u opatiji yves
što je veselije
što je tužnije
sanjam kako sam ljubičasta
kako me voziš ravno u
southern comfort
jedinom mogućom cestom
kroz pustinju i kako zvoni telefon
u malenoj kući na nizbrdici
gdje smo nekoliko puta prošli
tečaj o zlatu mlijeku i poljupcima
što je veselije
što je tužnije
čujem svoju krv u ušima
nikad je prije nisam čula

13.

vertigo
je
dakle
osjećaj
boga
moj
pupak
je
hipnotička
urica
za
kovrčicu
tvog
jezika
hrvatski mi govori mi
hrvatski
dok me poput rasnog
krvosljednika pratiš na putu
za pitomo jezero ne podiži nogu
sa spiralnog gasa eros je
maraton sluzavih ljubavnika mrlje
na mjesecu mrlje na
kamenu hrvatski mi
yves
vertigo
je
dakle
osjećaj
boga
moj
pupak
hipnotički

ožiljak
plahoga
svijeta
koji
se
ljubi

14.

kako sam te sanjala u prašini
pokrila sam se tvojom jaknom
od kože morskih pasa
kako sam te sanjala
kraj vatre u kojoj sam
zaista spalila sve
tajne karte za nesretnu
lassie
jasno sam čula dahtanje
ali
ja rano ustah
s jaknom od kože morskih
pasa kupujem
negdje benzin sjever
sjeverozapad sad
je svejedno za mnom više
ne ostaju tragovi
yves
odjednom imam rođake
labradora i godišnje odmoro tvoju
jaknu od kože
morskih pasa
držim pod krevetom
nekad me
proguta
nekad zaplovim po kiši
stisnuta između dviju voda
kao blijedi odlomak zvijezde
čelom obrišem
sav tekst sav tekst
iz crnog provincijskog stripa
keramički labud iz kojeg

šiklja drvo života
razbijen je
sjever sjeverozapad
svejedno
preostaje prašina
mirna prašina u kojoj sam te sanjala
kao novi jezik

15.

kiša je fetiš
u mekanim grudama
svile sam te čekala
odjevena u zmije
probodena
nožem od meda
i imala sam tekst za šaputanje u
liftu bio bi ponosan
kad sam u bijeloj italiji
caffè latte
na kvarneru pivo
crveni zmaj kojim si me oženio
ako se sjećaš
najdraži yves
potegnut je oblak prema mojim
bedrima zaspao si
i ja sam ti skidala košulje
imao si stotinu košulja
iz kojih su poput riječi
izlijetali orlovi ribari
tvoji brzi koraci
dok se zatrčavaš u benzin
po takav dan
u kojem sam se ujutro rodila
a onda smo jeli mandarine
negdje na cesti
dao si mi svoje ruke
i ja sam u njima okupala
plavoga boga
rekla sam yves
dopusti da pojedem tvoju glad
nagle i kamene suze

u govornici
u grudama svile te dočekujem
odjevena u zmije
probodena nožem
od meda
tužna kao matineja
u prigradu dok pada kiša
po polovnim automobilima
kao prašina
po ljubavi

16.

prema jugu
sjajnom kao glicerin
u noći koja je virus
kad sam na glatkom kamenju
sačekivala da se vratiš
iz plamenog drugstorea
nikakva misao ništa
tijelo zarolano niz tople vjeđe
glečera i svira big latino
pojela sam te kad si
prislonio ruke na moj trbuh
ja sam iz gramatike
neranjiva bijela biljka
ipak izvadiš
ono što smo dogovorili
tijelo koje se ničeg ne sjeća
koje upravo ovdje započinje
bučan turistički vatromet
come on
yves nisu ti vitki lubini pretekli
usne nisu ti valjda ti krhki komadići
staklaste mjesečine ostali negdje
zaboravljeni kad se
počnem razmotavati
ne sakrivaj se i ja ću te sasvim
sigurno potopiti bit ćeš
na dnu mora i čitat ćeš mi
yvesa u remontu moje glasne
ljubavi u kojoj sam
modrozeleni i zreli
na mojim leđima je kažeš
nešto brazilsko

otpila sam te
sad
imaš
dijamantnu
vreću za spavanje

17.

mi nikad nećemo
imati dovoljno vremena
pronašla sam carski opal
ovdje u pustinji
pas je živ i odjednom se rušim
kao naranča na pijesku
daj mi ono novo ime
najdraži yves i
siđi s mojih usnica
trebam te na pupku
gdje počinje veliki vjetar
u mojoj malenoj sobi
razbit ću se
sanjajući kako me sanjaš
bez očiju jer
mi nikad nećemo imati dovoljno
vremena
umotani smo u dijamantne
kopče hodam sama
po dugačkoj pustoj
obali u drugom jeziku
na mjestu gdje nitko ne dolazi
volim te
moram si kupiti sjenilo
za oči
crtu koja
ponavlja valove
only for my lips
vučem te po vlažnom pijesku
na nebu mlazni avion
piše o nama
ne boj se

nasloni se
valovi samo kotrljaju školjke
ne boj se

18.

je li tako da su usne
najljepša riječ
je li tako dragi yves
ja danas kroz čašu
soka od jagode gledam
kroz prozor
nisko je nebo na nizbrdici
spora sam i gola
prolazi crveni vozač
na trenutak on je nešto
što ne mogu zanemariti
već dugo ne nazivaš
ja danas gledam
u jagode spora i gola
tvoje su ruke
uzalud ostavljene
je li tako da su usne
jagode
padamo glatki
bijelo
na
bijelo
i ja sam se smrzla
u satenskim plahtama
doći će netko i prosuti
mutne bisere oko mojih
gležnjeva yves
vidim te u žutoj kabanici
s rijetkim kapljicama kiše
na licu
budi moj šal
od magle od vruće pjene

izišla sam jutros
u mokro perje
na ovom podnevnom vjetru
sama letim
bijelo
na
bijelo

Ivica Prtenjača

Rođen 1969. u Rijeci, gdje je studirao kroatistiku na Pedagoškom fakultetu. Radi od svoje petnaeste godine kao čitač vodomjera, naplatničar plina, dostavljač sladoleda, skladištar, građevinski radnik, galerist, serviser vatrogasnih aparata, trgovac, knjižar, voditelj marketinga, glasnogovornik. Živi i radi u Zagrebu.

Piše poeziju, prozu, dramske tekstove, novinske kolumne, a često vodi i književne festivale, promocije i književne sajmove. Pojedine pjesme, ciklusi ili knjige prevedeni su mu na dvadesetak jezika. Sudjelovao na dvadestak europskih poetskih festivala i susreta kao pozvani hrvatski predstavnik. Uvršten u više antologija, izbora, pregleda i povijesti hrvatske književnosti. Predsjednik je odbora Goranova proljeća. Na Trećem programu Hrvatskog radija vodi i autorski potpisuje emisije Moj izbor i Jutro na Trećem.

Objavio: *Pisanje oslobađa* (poezija, 1999); *Yves* (poezija, 2001); *Nitko ne govori hrvatski* (s Brankom Čegecom i Miroslavom Mićanovićem; izbor iz poezije, dvojezično hrvatsko/francusko izdanje; 2002); *Uzimaj sve što te smiruje* (poezija, 2006); *Dobro je, lijepo je* (roman, 2006); *Okrutnost* (pjesme, 2010); *Kod Yvesa* (priče, 2011); *Brdo* (roman, 2014).

Nagrade: Nagrada 25. Salona mladih za književnost 1998., Zagreb (*Pisanje oslobađa*); Kvirinova nagrada za najbolju knjigu pjesama autora do 35 godina, 2001. (*Yves*); Nagrada Kiklop za pjesničku knjigu godine 2006. (*Uzimaj sve što te smiruje*); Risto Ratković za najbolju pjesničku knjigu u BiH, Crnoj Gori, Hrvatskoj i Srbiji u 2009. (*Okrutnost*); Nagrada Kiklop za pjesničku knjigu godine 2010. (*Okrutnost*); Nagrada VBZ-a i TISAKmedije za najbolji neobjavljeni roman 2014. (*Brdo*).

Biblioteka Online

knjiga 53

Ivica Prtenjača

YVES

© 2008 Ivica Prtenjača

© za elektroničko izdanje: Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, 2008, 2015, 2016

Izdavač

Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, Zagreb

Za izdavača

Aleksandra David

Urednici

Krešimir Pintarić
Dario Grgić

Fotografija

© Tanja Dabo

ISBN 978-953-6924-89-9 (HTML)

ISBN 978-953-345-294-4 (EPUB bez DRM)

ISBN 978-953-345-295-1 (PDF)

ISBN 978-953-345-296-8 (MOBI)

Prvo izdanje

Meandar, Zagreb, 2001.

Knjiga je objavljena uz financijsku potporu

Grada Zagreba i Ministarstva kulture Republike Hrvatske.

